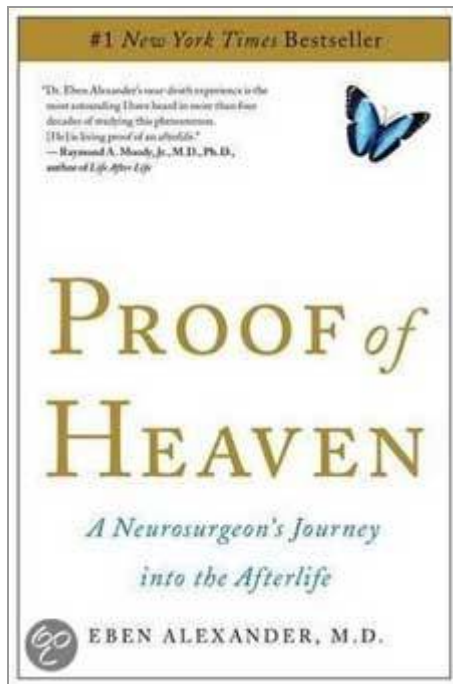

“Proof of Heaven” of “Na dit Leven”: een recensie en commentaar

door pastor Larry DeBruyn, <http://guardinghisflock.com/2012/11/22/the-proof-of-heaven-a-theological-review-and-commentary/>, 22-11-2012

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling (ingekort), plaatjes en voetnoten door M.V.

De “Bekering” van een scepticus?

“Laat uw hart niet in beroering raken; u gelooft in God, geloof ook in Mij. ² In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. ³ En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben. ⁴ En waar Ik heen ga, weet u, en de weg weet u” (Johannes 14:1-4).

Recent pronkte *Newsweek* magazine met de covertitel HEAVEN IS REAL (de hemel is echt), en als ondertitel: *A Doctor's Experience of the Afterlife*. [1] (De ervaring van een dokter met het hiernamaals). Hij die deze ervaring heeft gehad is dr. Eben Alexander, een neurochirurg die gedoceed heeft, naast andere academische instellingen, in Harvard Medical School. Met andere woorden: hij is vertrouwd met de ingewikkeldheid en de werkingen van het menselijke brein. Als wetenschapper belijdt Alexander dat hij niet geloofde in bijna-dood-ervaring (voortaan **BDE**) of uit-het-lichaam-ervaring (voortaan **ULE**), want hij “geloofde dat er goede wetenschappelijke verklaringen zijn voor de hemelse uit-het-lichaam-ervaringen die beschreven worden door hen die nauwelijks aan de dood ontsnapt zijn”, maar toen hij er zelf een beleefde veranderde zijn wereldbeschouwing. [2]

Bewustzijn voorbij de cortex (hersenschors)

Vier jaar geleden liep dr. Alexander een eigenaardige bacteriële infectie op, die zijn cerebrale vloeistof (hersenvloeistof) penetreerde, waardoor “het deel van de hersenen dat gedachten en emoties controleerde” werd uitgeschakeld. [3] Zeven dagen lag hij in een comateuze toestand met zijn “hogere-orde hersenfunctie compleet uitgeschakeld”. [4] Net op het moment dat de aanwezige dokters aan het overleggen waren of zij al dan niet zouden doorgaan met de behandeling, “gingen plots zijn ogen open”, vertelt Alexander, en kwam hij tot bewustzijn. Gedurende de dagen dat zijn fysi-

sche brein uitgeschakeld was, zo getuigt dr. Alexander, was zijn “bewustzijn, zijn innerlijke zelf, levend en wel”. Hij zegt:

“Terwijl de neuronen van mijn cortex verdoofd waren tot complete inactiviteit, door de bacteriën die hem aangevallen hadden, reisde mijn brein-vrije bewustzijn naar een andere, grotere dimensie van het universum: een dimensie waarvan ik nooit gedroomd had dat die zou bestaan, en die mijn oude pré-coma ‘ik’ maar al te graag een onmogelijkheid zou genoemd hebben”. [5]

Alexanders ervaring zou kunnen verklaard worden middels het parafraseren van een verklaring die ons gegeven werd door de apostel Paulus: wij hebben er meer behagen in om uit het lichaam uit te wonen en *blijvend in het bewustzijn* bij de Heere in te wonen (naar 2 Korinthiërs 5:8). [6]

De omschakeling

Dr. Alexander is een gelovige in het hiernamaals geworden. Voorheen beschouwde hij zichzelf als een “getrouwe christen”, maar hij geeft toe dat, vóór zijn ervaring van de hemel, hij meer christen in naam was dan in eigenlijk geloof”. [8] Met andere woorden, zijn christelijke geloof, zoals zovele andere kerkgangers, was nominaal (slechts in naam). Zijn Christendom was er een van vormen en gevoelens, met afwezigheid van substantie. Op dit punt moet opgemerkt worden dat terwijl het Christendom meer dan cognitief is (d.w.z. doctrine of leer), het zeker niet minder is (zoals het naamchristendom het zou willen). Neem enkele sleutel doctrines van het christelijke geloof over Jezus’ vleeswording, plaatsvervangende dood voor zonde, lichamelijke opstanding uit de doden, en fysieke tweede komst: deze geloofspunten vormen een *sine qua non* (onvermijdelijke voorwaarde) van het Christendom dat dit onderscheidt van andere wereldreligies. Met andere woorden, zonder onderscheidende doctrines die geloofd moeten worden, is het Christendom geen Christendom. De godsdienst kan dienen als een ethische gids voor het leven (het volgen van Jezus’ voorbeeld), of als een esthetische stimulus voor het opwekken van religieuze ervaringen in een kerkgebouw middels muziek, glasramen, kunst, praal, liturgie, pijporgelklanken, enz., maar dat voorziet niet in enige verzekering voor het hiernamaals. Zo schrijft Alexander zijn transformatie in een hiernamaalsgelovige toe aan zijn ULE. Maar is deze gerapporteerde ervaring in overeenstemming met de *scientia* (kennis) van de Schrift? Past het verslag ervan in het bijbelse paradigma (model) van de hemel en het hiernamaals? Zoals we zullen demonstreren: helemaal *niet*

Tegenwoordig dient dr. Alexander als directeur van de research-afdeling van The Monroe Institute, een retraitecentrum gelokaliseerd aan de voet van de Blue Ridge Mountains nabij Lynchburg, Virginia, een organisatie die zich specialiseert in het onderzoek van veranderde staten van bewustzijn. [9] In een 1971-boek *Journeys Out of the Body* (reizen uit het lichaam), populariseerde de stichter van het instituut Robert Monroe (1915-1995) de term “uit het lichaam ervaring” (ULE). Over zijn veronderstelling met betrekking tot het leven zei Monroe: “Het grootste waandenkbeeld is dat de mensheid beperkingen heeft”. Met andere woorden, samen met andere dingen, geloofde Monroe dat de menselijke ziel verschillende werelden kon verkennen. Door zijn associatie met The Monroe Institute, geeft dr. Alexander aan dat hij *niet* de meest neutrale of klinisch objectieve wetenschappelijke waarnemer is van het paranormale. Als de research-directeur van The Monroe Institute heeft hij een gevestigd belang in het verklaren van het hiernamaals vanuit een occult en new age spiritueel perspectief, en dat is exact wat hij doet in het *Newsweek* artikel, en vermoedelijk ook in zijn aanstaande boek.

Een nieuw gevonden missie

Na jarenlang volgehouden te hebben, samen met zijn collega’s, dat “de hersenen, en in het bijzonder de cortex, bewustzijn genereren” (m.a.w.: geen brein, geen bewustzijn), erkent Alexander nu dat zijn vorige theorie van menselijk bewustzijn (d.w.z.: dat wanneer de hersenmaterie niet functioneert, ook het bewustzijn niet functioneert) nu bankroet is. Zo, gebaseerd op zijn ULE, geeft hij aan de rest van zijn leven te zullen spenderen aan “onderzoek naar de ware natuur van het bewustzijn” en tracht hij zijn medewetenschappers, en het algemene publiek, ervan te overtuigen dat “wij meer, veel meer zijn dan onze fysieke hersenen”. [10] Nu, hoe beschrijft Alexander zijn reis tijdens die zeven dagen dat hij in die opmerkelijke staat van bewustzijn was?

Verder dan het brein: Alexander's ULE

Reeds lange-tijd ULE-onderzoeker Raymond Moody juicht:

“Dr. Eben Alexander's bijna-dood-ervaring is het meest verbazingwekkende dat ik heb gehoord in meer dan vier decennia van bestudering van het fenomeen. Hij is een levend bewijs van een hiernamaals” Raymond A. Moody, Jr., M.D., Ph.D., auteur van *Life After Life* [11]

Over een wereldloze staat van bewustzijn, onafhankelijk van zijn hersenfunctie, vertelt Alexander dat hij zichzelf drijvend vond in de wolken: “Dikke, roze-witte die zich scherp aftekenden tegen de diepblauw-zwarte hemel”. In deze fantastische wereld zag hij “scharen transparante, glinsterende wezens (of het nu vogels of engelen waren, of vlinders, weet ik veel?) ... die lange lijnen achter zich nalieten (zoals bij vliegtuigen op grote hoogte)”. Deze wezens, deze hogere vormen van leven, produceerden een vrolijk koor van schitterende en synchrone geluiden, iets wat Alexander beschrijft als “tastbaar en haast materieel, zoals regen die je op je huid voelt maar je toch niet nat maakt”. [12] In dit wonderland van bewustzijn, ervoer dr. Alexander iets wat hij beschrijft als een “hyper-levendige en geheel coherente avontuurlijke reis”. [13]

Het hoogtepunt van dit bewust zijn in de hemel omvatte de ontmoeting van een godin die gelek op een jonge vrouw die, toen zij samen reisden op een ingewikkeld geschakeerde vleugel van een vlinder, een blik van liefde uitstraalde die, alhoewel soortgelijk aan de liefde die hij op aarde had ervaren, een toch veel dynamischer en expansievere ervaring was. [14] Haar blik van liefde communiceerde een driedelige boodschap voor hem:

“U bent zeer geliefd en gekoesterd, voor altijd”.

“U hebt niets te vrezen”.

“Er is niets dat u fout kan doen”. [15]

Hierin typeert Alexander - alhoewel hij zijn ervaring verklaart vanuit het perspectief van een neurochirurg, wat zijn verhaal geloofwaardiger maakt - precies wat zovele mensen, zowel binnen het christelijke geloof als erbuiten ervaren hebben, maar wat moeten bijbelgelovige christenen daaruit besluiten? [16] Gezien dit rapport van zijn hiernamaalservaring, vertelt Alexander ons dat een van de weinige plaatsen waar zijn verhaal over het hiernamaals goed ontvangen kan worden, de “kerk” is. Indien niet onderwezen in de substantie van het geloof, kunnen sommige kerkgangers-zonder onderscheidingsvermogen zijn verslag geloven als zijnde authentiek christelijk.

Nu, als iemand die het grootste deel van zijn leven in de kerkbediening stond, en als iemand die zes jaar geleden een BDE had toen ik op een onderwijsmissie was in Oost-Europa, voel ik me verplicht dit *Newsweek* artikel te recenseren dat zijn boek helpt te introduceren. [17]

Een punt van overeenstemming

Volgens dr. Alexander, leert de Bijbel dat menselijke wezens meer dan materie-verstand zijn. Fundamenteel aan zijn ervaring, moet men opmerken hoe hij onderscheid maakt tussen enerzijds het fysische en de functie van de hersenen, en anderzijds het bewustzijn. Voor Alexander zijn deze twee essenties van het mens-zijn niet synoniem. Volgens hem bestaat de realiteit van bewustzijn onafhankelijk van de hersenfunctie, in het bijzonder die van de cortex.

Op dit punt vindt Alexander's zienswijze vage bevestiging in het scheppingsverslag van Genesis (alhoewel ik erken dat hij geenszins een creationist is). In het verslag van de menselijke oorsprong, zegt de Schrift: “toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem [het menselijke lichaam, inbegrepen de hersenmaterie] en blies [*naphach*] de levensadem [*neshamah*] in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen [= ziel; Hebr. *nephesh*; dit betekent de menselijke ziel als onderscheiden van hersenmaterie]”¹ (Genesis 2:7). In dit verhaal moet men zich voorstellen dat Adams lichaam van stof-van-de-aardbodem levenloos en immobiel neerlag tot het moment dat God Zijn “nephesj” in Adams inbracht, en hij een levende ziel of wezen (*nephesj*) werd. Uit Mozes'

¹ Velen onderscheiden slechts de ziel (het onstoffelijk) en het lichaam, maar de mens is een trichotomie, geen dichotomie: de mens heeft een lichaam, een ziel en een onstoffelijke geest. Sommigen menen dat geest en ziel in de Bijbel hetzelfde betekenen, en soms wordt dat door elkaar gebruikt, maar in feite is er toch onderscheid: zie Hebr. 4:12 en 1 Thessalonicenzen 5:2. Zie verder: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Drie-universum.pdf>.

beschrijving van de schepping kan de lezer waarnemen dat de mens materieel bestond vóór en onafhankelijk van het ziel-bewustzijn dat God daarna in Adam aanbracht. Dus kan men het lichaam onderscheiden van de ziel (het immateriële bewustzijn). Dus, Alexander verlaat de strikt materialistische premisse van het leven, wat fundamenteel is voor moderne speculatieve wetenschap, een premisse die veronderstelt dat wanneer het menselijke lichaamsbrein sterft dan hiermee samen ook het bewustzijn (d.w.z. de *psuche* [ziel] in het Nieuwe Testament) ophoudt. [18]

Ook Jezus maakte onderscheid tussen lichaam en ziel. Hij vertelde Zijn discipelen: “En wees niet bevreesd voor hen die het lichaam doden en de ziel niet kunnen doden, maar wees veeleer bevreesd voor Hem Die zowel ziel [*psuche*] als lichaam [*soma*] te gronde kan richten in de hel” (Mattheüs 10:28). Jezus beloofde ook de stervende rover, die Zijn onschuld erkende en vroeg om herinnerd te worden in Zijn koninkrijk: “Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn” (Lukas 23:43). Jezus beloofde de stervende man dat hij “heden” in het bewuste hiernamaals bij Hem zou zijn.

Maar na dit algemene punt - dat de mens meer is dan materie - eindigt mijn overeenstemming met Alexander.

...

Mysticisme

Bij het beschrijven van zijn ULE gebruikt Alexander oxymora² (d.w.z.. stijlfiguren die de poging vertegenwoordigen die mystici gebruiken om de spirituele extase te beschrijven die zij ervaren bij het bereiken van een verlichte staat van euforie waarin contradicties elkaar niet langer tegenspreken, b.v.: oeverloos meer, stille donder, verblindende duisternis, onhoorbare fluisteringen, enz.). Het gebruik van oxymora door mystici is typisch voor hun poging om spirituele vluchten in de fantasie te beschrijven die zij in hun bewustzijn ondernemen. Bijvoorbeeld, Alexander beschrijft de klanken van de hemel “als regen die je op je huid kan voelen maar die je niet nat maakt”. [25] In een andere beschrijving zegt hij dat hij in zijn bewustzijn een immense pikzwarte leegte ziet: “een inktzwarte duisternis die ook boordevol licht was”. Hij beweert dat de dualiteit van duisternis-licht “het huis was van het Goddelijke zelf”. [26] Van onheuglijke tijden is dit de manier waarop mystici “de extase van zelf-transcendentie waar we de zelf-transcenderende, ‘extatische’ liefde van God ontmoeten” hebben beschreven. [27] Maar, zoals mystici voorheen, beschrijft Alexander zijn bewuste vlucht in de duisternis, ondanks Jezus’ verklaring: “Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben” (Johannes 8:12), en ondanks Johannes’ woorden: “dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is” (1 Johannes 1:5; vergelijk 1 Timotheüs 6:16; Jakobus 1:17).

Als echter, zoals Jezus het beschreef, afscheiding van God kan bestaan, namelijk in “de buitenste duisternis”, waar geen licht is, dan is duisternis niet gelijk aan licht, en deze duisternis te naderen in je bewustzijn geeft beslist niet aan dat je dan binnenkomt in het Goddelijke. In feite kan het tegenovergestelde het geval zijn (zie Mattheüs 8:12; 22:13; 25:30). Het ontmoeten van de duisternis kan wel eens een signaal zijn van een ontmoeting met de Vorst van de Duisternis en zijn boze geesten, want Satan en zijn handlangers zijn altijd bezig met het bedriegen van mensen door licht en duisternis, goed en slecht gelijk te stellen

Bewustzijn en Christendom

In de nasleep van zijn ervaring in de hemel, vertelt dr. Alexander zijn lezers: “Een van de weinige plaatsen waar ik geen moeite heb mijn verhaal te brengen was een plaats die ik maar weinig zag vóór mijn ervaring: de kerk”. [28] Dan moet de vraag gesteld worden of de beschrijving van zijn ULE consistent is met het christelijke geloof. Voor een aantal redenen is ze dat *niet*.

Ten eerste, Alexander’s zienswijze over het hiernamaals in de hemel kan beschreven worden als *voortdurend bewustzijn in een niet-materiële staat*. Dit is uiteraard in strijd met een van de grote centrale leringen van het christelijke geloof: het persoonlijke, de fysische en lichamelijke opstan-

² Een oxymoron [enkelvoud] is een stijlfiguur waarbij twee woorden worden gecombineerd die elkaar in hun letterlijke betekenis tegenspreken. (Wiki).

ding van eerstens de Heer Jezus Christus, en daarna de rest van de mensheid, zowel de gelovigen als de ongelovigen (1 Korinthiërs 15:20-23; Johannes 5:25-29). Het Nieuwe Testament vertelt ons dat na de dood, de christelijke opstanding niet enkel een ononderbroken bewustzijn meebrengt - en misschien een intermediair lichaam (Lukas 16:19-31; 2 Korinthiërs 5:1) - maar ook een toekomstige persoonlijke, fysische en lichamelijke opstanding, te vergelijken met die van de Heer Jezus Christus, een staat van bestaan die een eengemaakte realiteit van ziel-bewustzijn en een materieel lichaam zal omvatten (1 Korinthiërs 15:1-58). Zoals Johannes schreef:

“Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Maar wij weten dat, als Hij geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is” (1 Johannes 3:2).

In de nasleep van Zijn opstanding bezat Jezus een lichaam dat kon gezien en aangeraakt worden. Alhoewel verheerlijkt met de bekwaamheid te verschijnen en te verdwijnen, was Zijn lichaam essentieel materieel (Johannes 20:19-20, 25-28). Zoals Jezus Zijn discipelen vertelde: “Zie Mijn handen en Mijn voeten, want Ik ben het Zelf. Raak Mij aan en zie, want een geest heeft geen vlees en beenderen, zoals u ziet dat Ik heb” (Lukas 24:39). Dr. Alexander’s verklaring van het hiernamaals als een continu-bewustzijn is platonisch en gnostisch en daarom doet dat geen recht aan de christelijke belofte en het vooruitzicht van materieel opstaan uit de doden.

Ten tweede, evenmin is de drievoudige boodschap die hij ontving, van die mooie jonge vrouw, terwijl hij meevloog op de vleugel van een vlinder, in overeenstemming met de realiteit van Jezus’ boodschap. De boodschap die dr. Alexander kreeg communiceert universalisme³; dat is, om reden van goddelijke liefde en het afschaffen van goddelijke toorn, is iedereen geliefd en daarom is iedereen gered. In dit leven voelen mensen zich vrij te geloven in universele redding, maar tot hun ontzetting zullen zij op een dag voor de Rechter Jezus Christus komen Die persoonlijk oordeel zal voeren over hen die voor eeuwig *ten leven of ter verdoemenis* zullen opstaan (Johannes 5:26-29). Alhoewel zij zich vrij voelen te geloven in universele redding, kunnen mensen niet zeggen dat Jezus dit geleerd heeft. Hij deed dat niet. En evenmin deden de profeten en apostelen van het Nieuwe Testament dit (Vergelijk Handelingen 17:30-31!). [29]

Alexander informeert zijn lezers dat een afbeelding van het Laatste Avondmaal, gehangen in de kerk, hem herinnert aan de Jezus-boodschap die aan het hart ligt van zijn bewuste reis: dat wij ondoorgrondelijk en onvoorwaardelijk geliefd zijn door God. Maar enige picturale opvoering van deze scène smeekt om de vraag: “Wat dan te zeggen van Judas?” In de bijbelse realiteit, tijdens dat avondmaal, identificeerde Jezus de verrader-discipel in de volgende dialoog:

“De Zoon des mensen gaat wel heen zoals over Hem geschreven is, maar wee die mens door wie de Zoon des mensen verraden wordt! Het zou goed voor die mens zijn als hij niet geboren was. ²⁵ Judas, die Hem verraadde, antwoordde en zei: Ik ben het toch niet, Rabbi? Hij zei tegen hem: U hebt het gezegd”. (Mattheüs 26:24-25; zie ook Markus 14:21; Lukas 22:21-22).

Judas’ geval, samen met de zovele despoten van de menselijke geschiedenis, doet de vraag rijzen over Gods onvoorwaardelijke en ondoorgrondelijke liefde voor iedereen uit alle tijden. William S. Plumer (1759-1850), advocaat te New Hampshire, politicus en bijbelgeleerde, zei dat “De doctrine van universele redding geen steun vindt in de Schrift”. Na gesteld te hebben dat er veel meer is in de Schrift dat universele redding tegensprekt, zegt Plumer het volgende:

Het wordt weerlegd door het geval van Judas. Stel dat hij, na duizenden jaren van lijden, toch zou opstaan tot eeuwig geluk in de hemelen, dan zal het goed voor hem zijn dat hij wél geboren was. Eeuwig geluk overstijgt ver alle tijdelijk lijden, alhoewel die tijdelijkheid lang kan duren. Elk bestaan dat eindigt in eeuwige heerlijkheid zal bewijzen een zegen te zijn boven alle berekening. Alle tijdelijke lijden kan gepeild worden. Maar wie kan doorgronden de eeuwige zee van liefde, de oceaan van zaligheid, die zeker is gemaakt voor alle gelovigen? En eeuwige miserie is zo vreselijk als eeuwige heerlijkheid begeerlijk is. O! hoe vreselijk moet de doem zijn van de onverbeterlijk bozen, wanneer in hun geval het bestaan zelf ophoudt begerenswaardig te zijn,

³ Universalisme: Alle mensen zullen uiteindelijk een positieve connectie en relatie met God hebben. Het geloof dat Gods genade iedereen ten deel zal vallen.

of zelfs draaglijk! Dit is waar voor elkeen die sterft zonder bekering tot God en geloof in onze Heer Jezus Christus, dat “Het goed zou zijn voor die mens als hij niet geboren was”. [30]

Ten derde, één deel van de boodschap van Alexander's bewustzijn ontvangen in de hemel was: “Er is niets dat u fout kan doen”. Deze boodschap die hij ontving in een hemelse sfeer van bewustzijn, is de absolute tegenpool van wat bijbelse historici, profeten, apostelen en Jezus aangeven (Zie Ezra 9:7; Psalm 106:6; Jeremia 3:25; Romeinen 3:10, 23; Markus 7:14-23; enz.). Beide testamenten voorzien uitvoerig in commentaar over het feit dat er veel is dat wij fout kunnen doen, en voor deze zonden is enkel de verzoening van Jezus Christus genoegzaam opdat wij gerechtvaardigd voor God kunnen staan (Efeziërs 2:1-10; 2 Korinthiërs 5:18-19); het is te zeggen, indien het Evangelie enige betekenis heeft (1 Korinthiërs 15:3-4). Als er niets is dat wij fout kunnen doen, waarom stierf Jezus dan? Stierf Hij louter om ons een onbaatzuchtig voorbeeld te tonen om te imiteren?

Ten vierde, gebaseerd op zijn sprookjesachtige beschrijving van wat hij ervoer toen zijn bewustzijn naar de hemel reisde, bestaan er legitieme vragen of Alexander een bezoek bracht aan Gods eeuwige woonplaats, de derde hemel. Volgens het getuigenis van Paulus bezocht hij persoonlijk, in het lichaam of uit het lichaam - dat wist hij niet, de derde hemel, de woonplaats van God (2 Korinthiërs 12:1-6). Volgens zijn getuigenis kunnen we aannemen dat als de derde hemel bestaat, dan ook een tweede en eerste hemel bestaan. In volgorde noemen we deze drie realiteiten de *onmiddellijke* hemel (de atmosfeer rond de aarde, waarin wij ademen en vliegtuigen vliegen), de *tussenin*-hemel, en de *uiterste* hemel (waar God woont). Door deductie rijst de vraag: “Wie of wat bestaat in de *tussenin*-hemel?” Om dat te ontdekken moeten we de Schrift onderzoeken.

De Schrift vertelt ons dat Satan “de aanvoerder van **de macht in de lucht** [*aeros* = lucht]” is (Efeziërs 2:2). De Bijbel informeert ons dat onze geestelijke strijd niet aards is maar met “de geestelijke machten van het kwaad in de **hemelse gewesten** [*epouranios* = boven de lucht]” (Efeziërs 6:12). Ooit diende Satan in Gods aanwezigheid, maar wegens zijn hoogmoed werd hij uit de hemel gezet (Jesaja 14:12; vgl. Lukas 10:18). Alhoewel verbannen uit de residentie in de Derde Hemel, heeft hij daar nog steeds toegang (Job 1:6-7; 2:2). Maar de Schrift informeert ons ook dat op een dag de aarde zal geoordeeld worden en God de duivel zal neerwerpen op de aarde (Openbaring 12). Men kan daaruit afleiden dat de tussenin-hemel - de hoge plaatsen boven de lucht waar de geestelijke machten van het kwaad opereren - de primaire woonplaats is van Satan en de basis van zijn operaties. Blijkbaar was het in deze sfeer dat de aartsengel Michaël een dispuut had met de duivel over Mozes' lichaam (Judas 9) en de (demonen)vorst van Perzië streed tegen Gabriël en Michaël (Daniël 10:12). In mijn beperkte begrip is deze tussenin-hemel, de “hemelse gewesten” (*epouranios*) waar Paulus over schreef, niet enkel de basis van Satans operaties, maar naar de aarde toe en de luchtlaag waarin wij leven, een plaats van waaruit hij bedriegt en vernietigt (Johannes 8:44; 1 Petrus 5:8; Job 1:12-2:10). Dus moet de vraag gesteld worden: Kan dit de sfeer zijn waarnaar mensen reizen in de verlichting van hun bewustzijn tijdens ULE of BDE? Is dit de verwisselde realiteit waarnaar mensen in hun bewustzijn bezoeken brengen, visioenen zien en stemmen horen? Ik stel alleen de vraag.

In hun ULE's of BDE's rapporteren mensen zo dikwijls dat zij door een telescopische donkere tunnel reizen naar een kring van licht aan het eind, van welk licht zij veronderstellen dat dit de Goddelijke aanwezigheid is in de hemel. Maar laten we eens kijken naar zulke rapporten door een andere lens dan ervaring: de lens van de Heilige Schrift. De Bijbel informeert ons dat Satan “de macht van de duisternis”⁴ is (de donkere tunnel?). De Bijbel vertelt ons ook dat de Satan zich kan voordoen “als een engel van het licht” (het licht aan het eind van de tunnel?) Op dit punt aangekomen weten we ook dat Lucifer⁵ “lichtbrenger” betekent (vgl. 2 Korinthiërs 11:14 en Jesaja 14:12). Gebaseerd op dit Schriftgegeven, en gezien Jezus de duivel “de vader van de leugen” noemde (Johannes 8:44), is de vraag: kan dan elk christen er zeker van zijn, ofwel in een staat van contemplatie, ofwel tijdens het bewustzijn van een BDE of ULE, dat de hybride duisternis-licht die zij ervaren te zien noodza-

⁴ Lukas 22:53; Efeziërs 6:12; Kolossenzen 1:13.

⁵ Lucifer: komt voor in Jesaja 14:12 in de KJV en de Latijnse Vulgaat. In onze bijbels wordt Satan daar ‘morgenster’ genoemd. In Job 38:4, 7 lezen we dat bij de schepping ‘de morgensterren tezamen juichten’. Satan was vóór zijn val bij de schepping aanwezig. Maar hij pleegde opstand tegen Gods troon (14:13-14), waarbij hij ten val kwam. Het Hebreeuwse woord nu dat in Jesaja 14:12 weergegeven wordt als ‘morgenster’, wordt in de Vulgaat vertaald met het Latijnse ‘Lucifer’, hetgeen ‘lichtbrenger’ betekent. De Vulgaat is de Latijnse vertaling van de Bijbel, verworpen door de Hervormers.

kelijkerwijs de hemelse zaligheid voorstellen? Ik denk van niet. In de realiteit van dit alles kunnen zulke gezichten afkomstig zijn van de kwaadwillige “god van deze wereld”, die, wanneer het in zijn kraam past om te bedriegen zich verandert in een bedrieglijke “engel van het licht” (2 Korinthiërs 4:4).

Het lijkt erop dat de duivel Jezus’ bewustzijn op deze manier verzocht. Terwijl de Heer fysiek gelokaliseerd was in de wildernis, “nam de duivel Hem mee naar de heilige stad” en daarna “naar een zeer hoge berg” en “hij liet Hem al de koninkrijken van de wereld zien” (Mattheüs 4:5, 8). Vraag: Hoe was de duivel in staat om Jezus abrupt te herlokalisieren van de heilige stad naar een hoge berg, alhoewel Hij fysiek in de wildernis was? Waren de verzoeken visionair? Was hier een veranderinge realiteit bij betrokken? Misschien wel, en indien zo, geeft de verzoeking van Jezus aan dat de duivel veranderde staten van bewustzijn zal gebruiken in zijn bedriegerijen, als lokmiddelen. Gelovigen, pas op!

Geen beelden

Jezus zei dat God een Geest is (Johannes 4:24). Dat betekent dat in de essentie van Zijn wezen God geen lichaam heeft. Een commentaar:

“Indirect is dit geïmpliceerd in het tweede gebod, dat ons verbiedt enig beeld [Hebr., *pecel*] of enige afbeelding [Hebr., *temuwnah*] van Hem te maken. God heeft geen fysische, meetbare gedaante. Vandaar dat wij geen afbeelding mogen maken van Hem, fysiek of in onze verbeelding”. [31]

Het enige verordeneerde beeld (Grieks, *eikon* → icoon) van God wordt gevonden in Gods zelfonthulling in de persoon van Jezus Christus, “Hij is het Beeld [*eikon*] van de onzichtbare God” (Kolossenzen 1:15). Johannes schreef van Jezus: “Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard” (Johannes 1:18). Buiten deze “verklaring” van Gods wezen is er niets om af te beelden. Alle andere beelden (iconen) trekken mensen af van de unieke vleesgeworden Zoon van God, waar de Schrift getuigenis van aflegt en Hem afschildert in zijn wezen (Johannes 5:39; Lukas 24:27). Blijkbaar is het voor mensen verleidelijk om fysieke, zichtbare, tastbare beelden te maken om hun goden te zijn (Exodus 20:4; zie Jeremia 10:1-5). Maar er kan ook een verleiding zijn in de tegenovergestelde richting: het bewustzijn dat het geestelijke rijk binnentreedt. Of het nu door de beelden of afbeeldingen is die zij maken, of door het bewustzijn dat zij opwekken: Gods heerlijkheid wordt uitgewist.

Voor eeuwig schepsel

De aanleg van de mensheid om afgoderij te plegen door het veronderstellen van een godheid uit hun niet-materiële bewustzijn, kan verklaren waarom God het gepland heeft dat een fysieke, lichamelijke opstanding alle mensen wacht, van overal en uit alle tijdperken (Johannes 5:28-29). Het bezit van een opstandingslichaam zal elk menselijk wezen er voor altijd aan herinneren dat God alleen God is en hun Schepper. Binnen de tijd of in de eeuwigheid, zullen mensen nooit God worden. Zoals Johannes de aanbidding van de Heer in de hemel zag, gegeven door de hemelse schepselen: “U bent het waard, Heere, te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de kracht, want *U hebt alle dingen geschapen*, en door Uw wil bestaan zij en zijn zij geschapen” (Openbaring 4:11). Blijkbaar is de reden waarom vele (zo niet alle) religies de fysieke opstanding ontkennen (eerder geloven zij in reïncarnatie of continu-bewustzijn na de dood), dat zij Gods rechtmatige plaats ontkennen die Hij in het universum heeft als de Schepper, en dat zij zich ergens incorporeren in de geest van “goddelijk bewustzijn”.

Conclusie

Alhoewel het hiernamaals in het Oude testament omhuld is met mysterie, beloofde Jahweh een Profeet te zullen doen opstaan die er meer over zou onthullen (zie Deuteronomium 18:9-15). Uiteraard was die Profeet Jezus, de Christus, de Zoon van de levende God (Mattheüs 16:16). Voor ware gelovigen is het genoeg te weten dat in overeenstemming met Zijn beloften, de opgestane Jezus voor ons zal zorgen in het hiernamaals. Daartoe troostte Hij Zijn discipelen:

“Laat uw hart niet in beroering raken; u gelooft in God, geloof ook in Mij. ² In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. ³ En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben” (Johannes 14:1-3).

Als zodanig moeten christenen niet proberen enige leegte van kennis in te vullen met betrekking tot het hiernamaals door zich in te laten met occulte activiteiten (Leviticus 19:31), of aandacht besteden aan rapporten van ULE of BDE ervaringen van anderen, omdat nieuwsgierigheid de christen kan doden, “want wij wandelen door geloof, niet door aanschouwing” (2 Korinthiërs 5:7). Het opzoeken van andere stemmen dan die van de Profeet (Jezus), betreffende materies van het hiernamaals, ver-raad een hart van ongelof. Door Zijn woorden en Zijn werken heeft de Heer Jezus ons geïnfor-meerd over alles wat wij hoeven te weten over de hemel, en hoe daar te komen wanneer we sterven. Zoals Petrus Jezus antwoordde toen Hij de twaalven vroeg of zij, zoals de anderen, zouden heen-gaan: “Heere, naar wie zullen wij heengaan? U hebt woorden van eeuwig leven” (Johannes 6:68). Vanuit de eeuwigheid stapte Jezus in de tijd. Hij kwam van de hemel naar de aarde. Maar Hij is nu in de hemel, en van daar komt Hij terug. Dus elke leegte die we zouden kunnen voelen met betrek-king tot ons begrip van het hiernamaals zou gevuld moeten worden met geloof in Jezus’ beloften aan ons (Johannes 10:27-28). Met de woorden van Richard Baxter (1615-1691; door de vertaling is de rijm weggevallen):

Mijn kennis van dat leven is klein,
het oog van het geloof is vaag;
maar het is genoeg dat Christus alles weet,
en ik zal bij Hem zijn.

“Maar het is zoals geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben”.
De apostel Paulus in 1 Korinthiërs 2:9.

Eindnoten

[1] Dr. Eben Alexander, “My Proof of Heaven: A Doctor’s Experience with the Afterlife”, *Newsweek*, October 15, 2012, 28-32.

[2] Ibid. 29.

[3] Ibid. 30.

[4] Ibid. 30.

[5] Ibid. 30.

[6] The biblical text reads: “Therefore we are always confident, knowing that, whilst we are at home in the body, we are absent from the Lord: (For we walk by faith, not by sight:) We are confident, I say, and willing rather to be absent from the body, and to be present with the Lord” (2 Corinthians 5:6-8).

[7] Ibid. 32.

[8] Ibid. 30.

[9] “Research Collaborations at the Monroe Institute”, The Monroe Institute: Exploring consciousness ~ Transform your life (<http://www.monroeinstitute.org/research/research-collaborations-at-the-monroe-institute>). On its website, The Monroe Institute describes itself to be “a non-profit research and educational organization dedicated to enhancing the uses and understanding of human consciousness”. Then the site goes on to explain: We are not affiliated with any religion, philosophy, or spiritual practice. We ask only that you consider the possibility that you are more than your physical body.

[10] Alexander, “My Proof of Heaven”, 32.

[11] Front Cover, Eben Alexander, M.D., *Proof of Heaven: A Neurosurgeon’s Journey into the Afterlife* (New York, NY: Simon & Schuster, 2012). Though now available in digital form, the book is soon to be published in printed copy.

[12] Alexander, “My Proof of Heaven”, 30-31.

[13] Ibid. 30.

[14] One can note aspects of resemblance between Alexander’s experience and that of Mack in *The Shack* which the author portrays like a Thomas Kinkade painting. Amidst that surreal world, Mack encountered the goddess-like-judge

Sophia who caused him “to feel her words rain down on his head and melt into his spine, sending delicious tingles everywhere”. See Wm. Paul Young, *The Shack* (Los Angeles, CA: Windblown Media, 2007): 153. Like Alexander’s OBE report, Young’s religious allegory also presents a scheme of universal salvation. See chapter “The Shack and Universal Reconciliation: Rebels, Rules, and Reconciliation”, in Pastor Larry DeBruyn, *Unshackled: Breaking Away from Seductive Spirituality* (Indianapolis, IN: Moeller Printing Company, Inc., 2009): 79-96.

[15] Alexander, “My Proof of Heaven”, 31.

[16] Betty Malz, *My Glimpse of Eternity* (Grand Rapids, MI: Revell, Baker Publishing Group, 1977). Todd Burpo with Lynn Vincent, *Heaven is for Real: A Little Boy’s Astounding Story of His Trip to Heaven and Back* (Nashville, TN: Thomas Nelson, Inc., 2010). Judy Franklin and Beni Johnson, *Experiencing the Heavenly Realm: Keys to Accessing Supernatural Experiences* (Shippensburg, PA: Destiny Image, Publishers, Inc., 2011). Dennis & Nolene Prince, *Nine Days in Heaven: The Vision of Marietta Davis* (Lake Mary, FL: Creation House, 2006). Choo Thomas, with Foreword by Dr. David Yonggi Cho, *Heaven is So Real!* (Lake Mary, FL: Creation House, 2006). See also Lisa Miller, *Heaven: Our Enduring Fascination with the Afterlife* (New York, NY: HarperCollins Publishers, 2010).

[17] On November 9, 2006, I caught a vicious flu while on a teaching mission in Hungary. Dehydration caused blood clots to form and I suffered a major coronary infarction. On a one and one half hour ride to a public hospital in Budapest, my heart had to be defibrillated seven times. By God’s sovereign intervention I survived. But because my heart attack occurred the “old way” without the administration of needed medications, I developed Dressler’s Syndrome (where excess fluids accumulate around the heart and lungs which constricts breathing). This required seven subsequent hospitalizations upon returning to the United States. On two of those hospitalizations, my life was also endangered. All of which is to say, I too, though not as prolonged as Alexander’s, experienced a NDE (near-death experience). While recuperating from my heart attack at the Bajcy-Zsilinsky Korhaz (Hospital) in Budapest from November 9-17, 2006, one of my rehabilitation therapists, in her broken English, engaged me in a conversation. She asked me what I saw during my NDE. Without hesitation, I responded, “Nothing”. Then I added, “The only thing I will tell you is, that I saw no darkness”. She smiled and respectfully changed the subject.

About this exchange with the young therapist, I would make an observation and then ask a question. First, she was curious about my NDE because she had, no doubt, been exposed to testimonies of what other people had experienced during their NDEs, and quite naturally was looking for some confirmation of their reports from me. Second, why, to whatever degree, did I not see any sights or hear any sounds of heaven during my experience? Why was my NDE, given the plethora of reports from others about what’s out there, experientially unexceptional (other than I thought I was dying thousands of miles away from home and would never see my wife and sons again in this life)? A Scripture in Hebrews bears upon the question. It says: “Now faith is the assurance of things hoped for, the conviction of things not seen” (Emphasis added, Hebrews 11:1). And “without faith, it is impossible to please” God (Hebrews 11:6). In my NDE I did not experience heaven because I was at the time of it, and still am, living by faith!

So as far as concerns me, all these reports on NDEs and OBEs, especially on the part of those who claim to be Bible believing evangelicals, evidence a deficient faith. As Jesus told a skeptical disciple who finally, upon seeing His wounds and scars, accepted marks as proof of His resurrection, “Thomas, because thou hast seen me, thou hast believed: blessed are they that have not seen, and yet have believed” (John 20:28). I feel blessed to believe even though I have not seen. Dear reader, because Jesus told His disciples that He is “the way, the truth, and the life”, we are assured that our Lord delights in those who trust His person and believe His promises. For now, end of story, at least for me.

[18] Differentiating Old Testament *nephesh* from New Testament *psuche* is difficult. *Nephesh* does not carry the meaning of awareness in the afterlife as *psuche* does. For example, though in life they had possessed *nephesh*, the inhabitants of Sheol in the Old Testament are not personified to be conscious souls, though those inhabiting the afterlife in the New Testament are (i.e., *psuche*, Revelation 6:9). But to the point being discussed, it is enough for Christians to know that Scripture declares man to be more than just material.

[19] Alexander, “My Proof of Heaven”, 30.

[20] Ibid. 32.

[21] Graham Hancock, Fox News Reporting: *Countdown to Doomsday*, November 21, 2012, 9:00 p.m..

[22] Glenn Alexander Magee, *Hegel and the Hermetic Tradition* (Ithaca, NY: Cornell University Press, 2001): 13.

[23] See chapters “The Holy God: Immanence to Idolatry” and “From Cosmos, to Chaos, to Consciousness: Quantum Physics and the New Spirituality”, in my book, Pastor Larry DeBruyn, *Unshackled: Breaking Away from Seductive Spirituality* (Indianapolis, IN: Moeller Printing Company, Inc., 2009): 17-22, 39-78. The chapters are available online at the *Herescope* website: (<http://herescope.blogspot.com/2008/04/holy-god.html>) and (<http://herescope.blogspot.com/2010/11/emergent-metaphysics.html>; part six of a series).

[24] “Mysticism is the knowledge and personal experience of, states of consciousness, or levels of being, or aspects of reality, beyond normal human perception, sometimes including experience of and communion with a supreme being”. Adapted from “Mysticism”, *Wikipedia: the Free Encyclopedia* (<http://en.wikipedia.org/wiki/Mysticism>).

[25] Alexander, “My Proof of Heaven”, 30.

[26] Ibid. 32.

[27] Rowan Williams, “Dark Night, Darkness”, *The Westminster Dictionary of Spirituality*, Gordon S. Wakefield, Editor (Philadelphia, PA: The Westminster Press, 1983): 104.

[28] Alexander, “My Proof of Heaven”, 32.

[29] For a more in depth discussion of universalism, see Pastor Larry DeBruyn, “Love Loses: The Quantum Spirituality of Rob Bell”, *Guarding His Flock Ministries*, May 9, 2011 (<http://guardinghisflock.com/2011/05/09/love-loses/#more-1774>); and the chapter “The Shack and Universal Reconciliation”, in author’s book *Unshackled*, 79-96.

[30] William S. Plumer, “Lessons from the Life and End of Judas Iscariot”, *True Gospel Resources* (<http://www.truegospel.net/Plumer/001.htm>).

[31] Morton H. Smith, *Systematic Theology*, Volume I (Greenville, SC: Greenville Seminary Press, 1994): 130.

Wees sociaal, deel dit met anderen!

Lees in dit verband ook:

- Rubriek “Hemel gezien? / Jezus gezien?”:
<http://www.verhoevenmarc.be/index.htm#hemelgezien>
- De hemel, onze eeuwige thuis: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/hemel-nietZS.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm